Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

chiam monasteriu. & locutꝰ cũ ea. & bene
dicens exhortatꝰ ē eã de castitate & pacien
cia & timore dñi. facientib; autẽ ibi. iii. dies
aurẽ ponebat cotidie ad psalmos. & uidens
singulq; cũuersationẽ & spiritale ꝓpositum
admirabatur eq; uitã dicens. Beati isti ui
ri q & in hoc seculo similes sunt angelis. & pꝰ hoc
uitã eternã cõsecuntur. Et cepit cor eius sollici
tum esse in zelo timoris dñi. Post tres autẽ
dies dixit pafnutius ad abbatẽ. Veni pater
ut saluta te ancilla tua. & ora pea q iã
ambulare uolumꝰ in ciuitate. Cũ autẽ ue
nisset ad eã abbas. precit se ad pedes eius di
cens. Obsecro te patꝰ ora pme. ut lucretur
dñs animã meã. Extendensq; manũ suã
abbas benedixit eã dicens. Dñs q cognoscit
hominẽ ante q nascatur. tu huic ancille
tue curã habere digneris. ut mereatur ha
bere porcionẽ ꝛ cõsorciũ in regno celq.
Et cõmendantes se sem. abierũt in ciuitate.
Patꝰ ũ illius si aliquando inueniebat mona
chum aliquẽ adducebat illũ in domũ suã.
roganꝰ ut orarẽt ꝓ ea. Uno autẽ die q ordi
natus ē abbas monasterii de quo supꝰ diximꝰ